

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika
(www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

1323005_RegNr_2A-1408-253/2016

<http://www.infolex.lt/tp/1323005>

Pranešėja Albina Pupeikienė
253/2016
Teisėja Larisa Šimanskienė
7)

Civilinė byla Nr. 2A-1408-

(Proceso Nr. 2-06-3-01466-2016-

Procesinio sprendimo kategorijos:

(S)

1.3.2.; 1.3.2.9.; 1.3.2.9.3.;
1.3.2.10.8.; 1.3.7.2.4.; 3.1.7.5.;
3.3.1.18.; 3.3.1.21.

KLAIPĖDOS APYGARDOS TEISMAS

NUTARTIS

2016 m. rugpjūčio 25 d.
Klaipėda

Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Albinos Pupeikienės (kolegijos pirmininkė ir pranešėja), Kristinos Domarkienės, Aušros Maškevičienės, apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjusi ieškovo A. A. atstovo advokato Artūro Jaskelevičiaus ir atsakovių UAB „Didi gilė“, UAB „Minijos salos“ atstovų advokatų Henriko Mackevičiaus, Julijos Viktorijos Flis apeliacinius skundus dėl Klaipėdos miesto apylinkės

teismo 2016 m. gegužės 18 d. sprendimo civilinėje byloje pagal ieškovo A. A. ieškinį atsakovėms UAB „Didi gilė“ ir UAB „Minijos salos“ dėl atleidimo iš darbo pripažinimo neteisėtu ir kt.,

n u s t a t ė :

1. Ieškovas kreipėsi į teismą su ieškiniu prašydamas pripažinti neteisėtu UAB „Didi gilė“ direktoriaus įsakymą dėl ieškovo A. A. atleidimo iš darbo pagal Lietuvos Respublikos darbo kodekso (toliau – DK) 127 straipsnio 1 dalį, nutraukti 2015-07-30 darbo sutartį Nr. 01 nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos, panaikinti 2016-01-26 įsakymu paskirtą drausminę nuobaudą – atleidimą iš darbo, pripažinti niekiniu ir negaliojančiu 2016-01-26 UAB „Didi gilė“ direktoriaus įsakymą Nr. 16/04 dėl ieškovo A. A. atleidimo iš darbo pagal DK 136 straipsnio 3 dalies 2 punktą, priteisti iš atsakovės UAB „Didi gilė“ vidutinį darbo užmokestį už priverstinės pravaikštos laiką nuo 2015-12-31 iki teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos, priteisti iš atsakovės išėtinę išmoką bei 2900,00 Eur neturtinės žalos atlyginimą, pripažinti neteisėtu UAB „Minijos salos“ direktoriaus įsakymą dėl ieškovo A. A. atleidimo iš darbo pagal DK 127 straipsnio 1 dalį, nutraukti 2015-06-10 darbo sutartį Nr. 40 nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos, panaikinti 2016-01-26 įsakymu paskirtą drausminę nuobaudą – atleidimą iš darbo, pripažinti niekiniu ir negaliojančiu 2016-01-26 UAB „Minijos salos“ direktoriaus įsakymą Nr. 16/04 dėl ieškovo A. A. atleidimo iš darbo pagal DK 136 straipsnio 3 dalies 2 punktą, priteisti iš atsakovės UAB „Minijos salos“ vidutinį darbo užmokestį už priverstinės pravaikštos laiką nuo 2015-12-31 iki teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos, priteisti iš atsakovės išėtinę išmoką bei 2900,00 Eur neturtinės žalos atlyginimą.
2. Ieškinio pagrindu nurodė aplinkybes, jog ieškovas 2015-12-31 atsakovių buvo atleistas iš darbo vadovaujantis DK 127 straipsnio 1 dalimi, t. y. jo pareiškimu, tačiau prašymo atleisti iš darbo atsakovėms jis nebuvo pateikęs. Be to, nuo 2015-12-08 iki 2016-01-07 jam buvo suteiktas laikinas nedarbingumas. Vėliau atsakovės be jo žinios ir sutikimo darbo santykius atkūrė ir galiausiai 2016-01-26 jį atleido vadovaudamosi DK 136 straipsnio 3 dalies 2 punkto bei 235 straipsnio 2 dalies 9 punkto pagrindu. Dėl tokio darbdavio elgesio ieškovas patyrė taip pat ir neturtinę žalą.
3. Klaipėdos miesto apylinkės teismas 2016-05-18 sprendimu ieškovo ieškinį patenkino iš dalies. Priteisė iš atsakovės UAB „Didi gilė“ ieškovui A. A. 16,36 Eur už priverstinės pravaikštos laikotarpį, priteisė iš atsakovės UAB „Minijos salos“ ieškovui A. A. 16,35 Eur už priverstinės pravaikštos laikotarpį. Kitą ieškinio dalį atmetė. Priteisė iš ieškovo A. A. 1000,00 Eur bylinėjimosi išlaidų atsakovei UAB „Didi gilė“, priteisė iš ieškovo A. A. 1000,00 Eur bylinėjimosi išlaidų atsakovei UAB „Minijos salos“.
4. Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad 2015-12-30 Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybai buvo pateikta informacija apie ieškovo atleidimą iš UAB „Didi gilė“ ir UAB „Minijos salos“ nuo 2015-12-31, vadovaujantis DK 127 straipsnio 1 dalimi, tačiau ši informacija buvo patikslinta, nurodant, jog darbo santykiai su atsakovu nebuvo nutraukti, todėl ieškovo reikalavimas pripažinti neteisėtu UAB „Didi gilė“ ir UAB „Minijos salos“ direktoriaus įsakymą dėl ieškovo A. A. atleidimo iš darbo pagal DK 127 straipsnio 1 dalį

atmestas kaip nepagrįstas. Byloje esantys duomenys patvirtina, jog šalims apie tai, jog darbo santykiai yra nepagrįstai nutraukti, tapo žinoma 2016-01-05. Atsižvelgęs į tai, kad 2016-01-11 tarp ieškovo ir advokato Artūro Jaskelevičiaus sudaryta atstovimo sutartis, į tai, kad atsakovės 2016-01-11 raštu jį įpareigojo iki 2016-01-15 pranešti apie nebuvimo darbe priežastis, tačiau nenurodė, jog darbo santykiai su juo yra atkurti ir tik 2016-01-15 raštu informavo ieškovą ir jo atstovą, kad ieškovo atleidimas iš darbo atkurtas pirmąją 2016 metų darbo savaitę, teismas padarė išvadą, jog ieškovas 2016-01-15 turėjo suprasti apie tai, kad atsakovės informavo Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybą apie klaidingą pranešimą dėl jo atleidimo iš darbo ir darbo santykiai tarp šalių buvo atkurti. Ieškovas suprasdamas savo pareigą atvykti į darbą nuo 2016-01-15, į darbą UAB „Minijos salos“ ir UAB „Didi gilė“ neatvyko be svarbių priežasčių. Minėti ieškovo veiksmai yra laikytini šiurkščiu darbo pareigų pažeidimu, todėl teismas konstatavo, kad drausminė nuobauda – atleidimas iš darbo jam paskirta pagrįstai. Esant šioms aplinkybėms ieškovo reikalavimas panaikinti 2016-01-26 įsakymais paskirtą drausminę nuobaudą – atleidimą iš darbo bei pripažinti niekiniais ir negaliojančiais 2016-01-26 UAB „Didi gilė“ ir UAB „Minijos salos“ direktoriaus įsakymus Nr. 16/04 dėl ieškovo A. A. atleidimo iš darbo pagal DK 136 straipsnio 3 dalies 2 punktą atmestas kaip nepagrįstas. Atmetus ieškovo reikalavimus panaikinti 2016-01-26 įsakymais paskirtą drausminę nuobaudą, ieškovo reikalavimas priteisti iš atsakovių išieškinę išmoką atmestas kaip nepagrįstas. Atsižvelgus į tai, kad ieškovui laikotarpiu nuo 2015-12-08 iki 2016-01-06 buvo suteiktas laikinas nedarbingumas, bei į tai, kad ieškovas nuo 2016-01-15 į darbą UAB „Minijos salos“ ir UAB „Didi gilė“ neatvyko be pateisinamų priežasčių, ieškovui iš atsakovių priteistas vidutinis darbo užmokestis už priverstinės pravaikštos laiką nuo 2016-01-07 iki 2016-01-14, tai yra vidutinis darbo užmokestis už priverstinės pravaikštos laiką už 1 darbo dieną, kadangi 2016 metų sausio mėnesį UAB „Minijos salos“ ir UAB „Didi gilė“ ieškovui priskaičiuotas darbo užmokestis už 5 darbo dienas. Kadangi ieškovui skirta drausminė nuobauda – atleidimas iš darbo – įvertinta kaip pagrįsta, sužinojęs apie atleidimą ieškovas kreipėsi į Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybą, prašydamas pateikti informaciją, tačiau su atsakovėmis dėl susiklosčiusios situacijos nesusisiekė, nenurodė aplinkybių, kuo pasireiškė jo patirta neturtinė žala, ir nepateikė šias aplinkybes pagrindžiančių įrodymų, ieškovo reikalavimas dėl neturtinės žalos atlyginimo priteisimo atmestas kaip nepagrįstas.

5. Apeliaciniame skunde ieškovo atstovas prašo panaikinti pirmosios instancijos teismo 2016-05-18 sprendimą ir priimti naują sprendimą, ieškovo ieškinį tenkinti. Apeliacinį skundą grindžia šiais argumentais:
6. Pirmosios instancijos teismas pagrįstai konstatavo, kad atsakovės ieškovą neteisėtai atleido iš darbo DK 127 straipsnio 1 dalies pagrindu, tačiau nepagrįsta teismo išvada, kad atsakovės savo vienašališkais veiksmais, nesuderinusios su ieškovu bei negavusios jo sutikimo, vėliau atkūrė darbo sutarties galiojimą. Byloje nėra jokių įrodymų, jog ieškovas būtų išreiškęs valią atkurti darbo santykius, todėl teismas nepagrįstai darbo santykių atkūrimą siejo tik su atsakovių veiksmais, todėl nepagrįstai konstatavo, jog ieškovas neatvyko į darbą be svarbių priežasčių.

7. Dėl atsakovių veiksmų ieškovas patyrė neturtinę žalą, kadangi iš tų pačių pareigų jis buvo atleistas du kartus skirtingais pagrindais, buvo priverstas aiškintis atsakingoms institucijoms, kas sukėlė ieškovui stresą.
8. Atsakovių atstovai apeliaciniame skunde prašo panaikinti pirmosios instancijos teismo 2016-05-18 sprendimo dalį, kuria iš dalies patenkintas ieškovo ieškinys, ir priimti naują sprendimą – šią ieškinio dalį atmesti. Pakeisti sprendimo dalį dėl bylinėjimosi išlaidų paskirstymo ir bylinėjimosi išlaidas paskirstyti iš naujo – ieškovo reikalavimą dėl bylinėjimosi išlaidų atmesti, atsakovių patenkinti visiškai. Priteisti bylinėjimosi išlaidas, patirtas apeliacinės instancijos teisme. Apeliacinį skundą grindžia šiais argumentais:
 9. Ginčijama tik ta pirmosios instancijos teismo sprendimo dalis, kuria netinkamai įvertintas momentas, nuo kurio ieškovo neatvykimas į darbą laikytinas šiuurkščiu darbo pareigų pažeidimu. Nesutiktina, jog tik 2016-01-15 ieškovas sužinojo apie atkurtus darbo santykius su atsakovėmis ir tik nuo tos dienos pripažintina, jog ieškovas neatvyko į darbą be svarbių priežasčių.
 10. Atsakovės 2016-01-11 pranešimuose ieškovą informavo, kad jis nepasirodė darbe 2016-01-07, bei prašė nurodyti neatvykimo į darbą priežastis. Iš minėto pranešimo turinio ieškovas akivaizdžiai turėjo suprasti, kad jis yra laukiamas darbo vietose ir kad darbdaviai reikalauja jo pasiaiškinti, kodėl jis nėra darbo vietose. Tačiau ieškovas nebendradarbiavo su atsakovėmis, nesikreipė į atsakoves dėl pranešimų turinio patikslinimo, paaiškinimo.
 11. Kadangi abi sutarties šalys nereiškė valios nutraukti darbo sutartis ir apie darbo sutarčių nutraukimą Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos Klaipėdos skyriui buvo pranešta per klaidą, ieškovas iš esmės neturėjo jokio pagrindo neatvykti į darbą pasibaigus jo nedarbingumui, tai yra 2016-01-07.
 12. Teismas netinkamai paskirstė bylinėjimosi išlaidas tarp šalių, kadangi nepagrįstai patenkino ieškovo ieškinį iš dalies. Be to, teismas nepagrįstai sumažino atsakovėms priteistiną bylinėjimosi išlaidų sumą.
13. Atsiliepime į ieškovo atstovo apeliacinį skundą atsakovių atstovai prašo atmesti ieškovo atstovo apeliacinį skundą, priteisti bylinėjimosi išlaidas. Nurodė, kad iš bylos medžiagos matyti, kad ieškovas darbo sutarčių nutraukti su atsakovėmis nebepageidavo ir persigalvojo, darytina išvada, kad ieškovas tikėjosi toliau dirbti atsakovių įmonėse. Kadangi ieškovas nebuvo pateikęs prašymo atleisti iš darbo, nebuvo priimti įsakymai dėl ieškovo atleidimo. Kadangi nė viena šalis nebuvo išreiškusi savo valios dėl darbo sutarčių nutraukimo, todėl buvo pateiktas klaidingas pranešimas apie darbo santykių nutraukimą Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos Klaipėdos skyriui buvo patikslintas. Apeliaciniame skunde nepateikta jokių pagrįstų argumentų ir motyvų, kurie paneigtų teismo padarytą išvadą dėl ieškovo atleidimo iš darbo DK 136 straipsnio 3 dalies 2 punkto pagrindu, todėl konstatuotina, kad būtent ši drausminė nuobauda jam paskirta pagrįstai, kadangi ieškovas turėjo suprasti savo pareigą atvykti į darbą. Ieškovas nei apeliaciniame

skunde, nei ieškinyje nenurodė argumentų, kuo pasireiškė jo patirta žala, bei nepateikė jokių šias aplinkybes pagrindžiančių įrodymų.

14. Atsiliepime į atsakovių atstovų apeliacinį skundą ieškovo atstovas prašo apeliacinį skundą atmesti. Nurodė, kad pirmosios instancijos teismas pagrįstai konstatavo, kad ieškovas iš darbo buvo atleistas neteisėtai, vadovaujantis DK 127 straipsnio 1 dalimi, todėl turi būti atmesti visi tai neigiantys apeliacinio skundo argumentai, nes jie grindžiami neteisinga prielaida, kad atsakovės galėjo vienašališkai nesuderinusios su ieškovu jo valios atkurti darbo santykius.

Atsakovių apeliacinis skundas tenkintinas, ieškovo apeliacinis skundas atmestinas.

15. Bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka ribas sudaro apeliacinio skundo faktiniai ir teisiniai pagrindai bei absoliučių negaliojimo pagrindų patikrinimas (CPK 320 straipsnio 1 dalis). Apeliacinės instancijos teismas tikrina pirmosios instancijos teismo priimto sprendimo tik apskųstos dalies teisėtumą ir pagrįstumą ir tik analizuodamas apeliaciniame skunde nurodytus argumentus, išskyrus įstatyme nurodytas išimtis. Absoliučių sprendimo negaliojimo pagrindų apeliacinės instancijos teismas nenustatė (CPK 329 straipsnis).
16. Teisėjų kolegija pažymi, kad pagal CPK 321 straipsnio 1 dalį apeliacinis skundas nagrinėjamas rašytinio proceso tvarka, išskyrus atvejus, kai skundą nagrinėjantis teismas pripažįsta, kad būtinas žodinis nagrinėjimas. Teisėjų kolegija, įvertinusi apeliacijos dalyką, apeliacinių skundų argumentus, atsiliepimų į apeliacinius skundu motyvus, sprendžia, jog nenustatyta būtinybė skundus nagrinėti žodinio proceso tvarka.
17. Iš byloje esančių įrodymų nustatyta, kad tarp ieškovo ir atsakovės UAB „Minijos salos“ 2015-06-10 sudaryta darbo sutartis Nr. 40, pagal kurią ieškovas A. A. priimtas dirbti (*duomenys neskelbtini*) ne visai darbo dienai: dirbant 5 darbo dienas per savaitę ne daugiau kaip 6 val. per dieną (iki 30 val. per savaitę) (b. l. 46, t. 1). Ieškovas A. A. 2015-12-31 atleistas iš darbo UAB „Minijos salos“ vadovaujantis DK 127 straipsnio 1 dalimi (b. l. 18–19, 58–59, 125, t. 1). Atsakovės UAB „Didi gilė“ 2016-07-21 steigiamuoju sprendimu ieškovas paskirtas UAB „Didi gilė“ (*duomenys neskelbtini*), jam nustatyta 20 val. per savaitę darbo trukmė (b. l. 170, t. 1). Tarp ieškovo ir atsakovės UAB „Didi gilė“ 2015-07-30 sudaryta darbo sutartis Nr. 01, pagal kurią ieškovas A. A. priimamas dirbti (*duomenys neskelbtini*) ne visai darbo dienai: dirbant 5 darbo dienas per savaitę, t. y. 20 darbo val. per savaitę (b. l. 5, t. 1). Ieškovas A. A. 2015-12-31 atleistas iš darbo UAB „Didi gilė“ vadovaujantis DK 127 straipsnio 1 dalimi (b. l. 182, t. 1). Atsakovės UAB „Minijos salos“ direktorės 2016-01-07 įsakymu Nr. 1 ir atsakovės UAB „Didi gilė“ vienintelio akcininko 2016-01-07 įsakymu Nr. 1 buhalterinę apskaitą tvarkanti įmonė UAB „Žemaitijos auditas“ įpareigota pranešti Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybai apie klaidingus duomenis dėl ieškovo A. A. atleidimo (b. l. 89, 138, t. 1). 2016-01-08 Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyboje gauta informacija apie klaidingą UAB „Minijos salos“ ir UAB „Didi gilė“ pranešimą (b. l. 127–128, 184–185, t. 1). Pagal 2016-01-26 atsakovės UAB „Minijos salos“ direktorės įsakymą Nr. 3 „Dėl atleidimo iš darbo“ ir 2016-01-26 atsakovės UAB „Didi gilė“ vienintelio akcininko įsakymą Nr. 3 „Dėl atleidimo iš

darbo“ ieškovas iš darbo atleistas vadovaujantis DK 136 straipsnio 3 dalies 2 punktu ir 235 straipsnio 2 dalies 9 punktu nuo 2016-01-26 (b. l. 108, 167, t. 1).

Dėl ieškovo apeliacinio skundo

18. Pirmosios instancijos teismas ieškovo reikalavimus dėl atsakovių UAB „Didi gilė“ ir UAB „Minijos salos“ įsakymų dėl ieškovo atleidimo iš darbo DK 127 straipsnio 1 dalies pagrindu pripažinimo neteisėtais atmetė kaip nepagrįstus.
19. Ieškovas apeliaciniame skunde, nesutikdamas su pirmosios instancijos teismo sprendimu, teigia, kad pirmosios instancijos teismas pagrįstai konstatavo, kad atsakovės ieškova neteisėtai atleido iš darbo DK 127 straipsnio 1 dalies pagrindu, tačiau nepagrįsta teismo išvada, kad atsakovės savo vienašališkais veiksmais, nesuderinusios su ieškovu bei negavusios jo sutikimo, vėliau atkūrė darbo sutarties galiojimą, kai byloje nėra jokių įrodymų, jog ieškovas būtų išreiškęs sutikimą atkurti darbo santykius. Teisėjų kolegija nesutinka su šiais apeliacinio skundo argumentais.
20. Darbo sutarties pasibaigimo pagrindas yra tam tikri juridiniai faktai, su kuriais įstatymas sieja darbo sutarties pasibaigimą. DK 124 straipsnio 1 punkte nustatyta, kad darbo sutartis baigiasi ją nutraukus šio Kodekso ir kitų įstatymų nustatytais pagrindais. Darbo sutarties nutraukimą gali inicijuoti tiek darbdavys, tiek darbuotojas. Darbuotojas šią savo teisę gali įgyvendinti, kreipdamasis į darbdavį dėl darbo sutarties nutraukimo šalių susitarimu (DK 125 straipsnis), nutraukdamas darbo sutartį savo pareiškimu (DK 127 straipsnis) arba dėl nepriklausančių nuo darbuotojo aplinkybių (DK 128 straipsnis).
21. Darbuotojas, siekdamas nutraukti darbo sutartį, privalo apie tokį savo ketinimą įspėti kitą šalį – darbdavį. Nutraukiant darbo sutartį DK 127 ir 128 straipsniuose nurodytais pagrindais lemiamą vaidmenį turi darbuotojo valia, kurios objektyvizuota išraiškos forma yra darbuotojo pareiškimas.
22. Atkurti nutrauktos sutarties galiojimą darbdavys turi teisę tik esant bendrai šalių valiai dėl darbo santykių pagal nutrauktą sutartį atkūrimo ir jų tęsimo. Nesant darbuotojo pareiškimo ar bendro šalių rašytinio susitarimo dėl darbo santykių atkūrimo, teismas, nagrinėdamas konkretų ginčą ir vertindamas šalių poziciją, pateiktus įrodymus, sprendžia, ar darbdavio įsakymas dėl įsakymo atleisti darbuotoją iš darbo atšaukimo, t. y. įsakymas dėl darbo santykių atnaujinimo, atitiko darbuotojo valią ir ar ši valia buvo abiejų šalių suderinta (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2002 m. gegužės 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-765/2002, 2010 m. lapkričio 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-418/2010*).
23. Kaip nustatyta iš byloje esančių įrodymų bei pirmosios instancijos teismo nustatytų faktinių aplinkybių, Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos Klaipėdos skyriui atsakovės UAB „Minijos salos“ ir UAB „Didi gilė“ 2015-12-30 perdavė informaciją, jog ieškovas yra atleistas iš darbo nuo 2015-12-31 DK 127 straipsnio 1 dalies pagrindu.

24. Ieškovas teismo posėdžio metu patvirtino, kad prašymo atleisti jį iš darbo DK 127 straipsnio 1 dalies pagrindu niekada atsakovėms nebuvo pateikęs (2016-04-05 teismo posėdžio garso įrašo 13.50 min. (po pertraukos)). Atsakovių atstovės taip pat neginčijo aplinkybės, jog ieškovas nebuvo raštu pateikęs pareiškimo išėiti iš darbo. Tačiau atsakovių atstovės nurodė aplinkybes, jog tarp šalių 2015 m. pabaigoje buvo sudarytas žodinis susitarimas, jog pasibaigus ieškovo nedarbingumo laikotarpiui, tai yra 2015-12-31, jis pateiks prašymą atleisti jį iš darbo DK 127 straipsnio 1 dalies pagrindu (2016-04-05 teismo posėdžio garso įrašo 2.48 val.). Ieškovas pripažino, jog iš UAB „Minijos salos“ direktorės ir UAB „Didi gilė“ vienintelės akcininkės N. S.-N. buvo gavęs pasiūlymą išėiti iš darbo DK 127 straipsnio 1 dalies pagrindu. Ieškovas šį pasiūlymą svarstė, tačiau galutinio savo sprendimo nebuvo pateikęs (2016-04-05 teismo posėdžio garso įrašo 11.30 min. (po pertraukos)). Nors šalys nurodo skirtingas aplinkybes apie galbūt buvusį susitarimą dėl darbo santykių nutraukimo, tačiau nustatyta faktinė aplinkybė, jog ieškovas nepateikė prašymo atleisti iš darbo, pagrindžia, jog ieškovas nebuvo išreiškęs valios išėiti iš darbo DK 127 straipsnio 1 dalies pagrindu ir intereso nutraukti darbo santykius neturėjo.
25. Tiek darbo sutarties sudarymas, tiek jos pakeitimas atliekamas esant suderintai šalių valiai, kuri įforminama darbdavio įsakymu. Darbo sutarties nutraukimas tiek vienos šalies iniciatyva, tiek bendru sutarimu taip pat įforminamas darbdavio įsakymu. Įrodymų, jog atsakovės būtų priėmusios įsakymus dėl ieškovo atleidimo iš darbo nuo 2015-12-31, nėra. Ieškovas 2016-04-05 teismo posėdžio metu patvirtino, kad įsakymų dėl atleidimo iš darbo nematė. Kadangi ieškovas raštu neišreiškė valios atleisti jį iš darbo ir nebuvo priimti darbdavių įsakymai dėl ieškovo atleidimo DK 127 straipsnio 1 dalies pagrindu, apeliacinės instancijos teismo vertinimu, duomenų apie ieškovo atleidimą perdavimas Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybai pagrįstai įvertintas kaip klaida. Įrodymai bei šalių paaškinimai patvirtina, jog informacijos apie ieškovo atleidimą perdavimo momentu nė viena iš šalių neturėjo intereso nutraukti darbo santykius ir nebuvo išreiškusios tokios valios. Minėta informacija patikslinta atsakovės UAB „Minijos salos“ direktorės 2016-01-07 įsakymu Nr. 1 ir atsakovės UAB „Didi gilė“ vienintelio akcininko 2016-01-07 įsakymu Nr. 1, kuriuo buhalterinę apskaitą tvarkanti įmonė UAB „Žemaitijos auditas“ įpareigota pranešti Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybai apie klaidingus duomenis dėl ieškovo A. A. atleidimo.
26. Esant anksčiau nurodytų aplinkybių visumai, nėra pagrindo išvadai, jog minėtais 2016-01-07 įsakymais, kuriais patikslinta informacija apie ieškovo atleidimą, atsakovės neteisėtai atkūrė tarp šalių darbo santykius nesant ieškovo sutikimo. Anksčiau nurodytos aplinkybės pagrindžia, kad darbo santykiai tarp šalių nebuvo nutrūkę. Be to, tai, kad ieškovas norėjo tęsti darbo santykius, pagrindžia ir tai, kad ieškovas teismo prašė pripažinti atleidimą šiuo pagrindu neteisėtu.

Dėl atsakovių apeliacinio skundo

27. Pagal 2016-01-26 atsakovės UAB „Minijos salos“ direktorės įsakymą Nr. 3 „Dėl atleidimo iš darbo“ ir 2016-01-26 atsakovės UAB „Didi gilė“ vienintelio akcininko įsakymą Nr. 3 „Dėl atleidimo iš darbo“ ieškovas iš darbo atleistas vadovaujantis DK 136 straipsnio 3 dalies 2 punktu ir 235 straipsnio 2 dalies 9 punktu nuo 2016-01-26.

28. Nutraukti darbo sutartį DK 136 straipsnio 3 dalies 2 punkte nustatytu pagrindu galima tik esant darbo drausmės pažeidimui, kuriuo šiurkščiai pažeidžiamos tiesiogiai darbuotojo darbą reglamentuojančių įstatymų ir kitų norminių teisės aktų nuostatos arba kitaip šiurkščiai nusizengiama darbo pareigoms ar nustatytai darbo tvarkai, o tam, kad būtų konstatuotas DK 235 straipsnio 2 dalies 9 punkte nustatytas šiurkštus darbo pareigų pažeidimas, turi būti nustatytas šių teisiškai reikšmingų faktų visetas: 1) darbuotojo neatvykimo į darbą per visą darbo dieną (pamainą) faktas; 2) neatvykimo į darbą be svarbių priežasčių faktas. Kasacinio teismo praktikoje ne kartą yra pažymėta, kad DK nepateiktas priežasčių, kurios laikytinos svarbiomis neatvykimo į darbą priežastimis, sąrašas, todėl priežasčių svarbos vertinimo klausimas priskirtinas teismo diskrecijai, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes. Pagal kasacinio teismo formuojamą praktiką, esant ginčui teisme, pareiga įrodyti, kad darbuotojas neatvyko į darbą be svarbių priežasčių visą darbo dieną (pamainą), tenka darbdaviui (atsakovui), o pareiga įrodyti neatvykimo į darbą priežastis ir jų svarbą – darbuotojui (ieškovui) (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus 2015 m. spalio 21 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-522-421/2015*).
29. Iš byloje esančių įrodymų nustatyta, kad ieškovas laikotarpiu nuo 2015-12-08 iki 2016-01-06 turėjo nedarbingumo pažymėjimą (b. l. 57, b. t. 1). Ieškovas duodamas paaiškinimus teismo posėdyje teigė, kad 2016-01-05 nuvykęs į ligonių kasas pasiimti Europos sveikatos draudimo kortelės iš ten dirbančios specialistės sužinojo, kad kortelė ieškovui nebus išduota, kadangi ieškovas atleistas iš darbo, vadovaujantis DK 127 straipsnio 1 dalies pagrindu, nuo 2015-12-31 (2016-04-05 teismo posėdžio garso įrašas, 9–10 min. (po pertraukos)). Į savo darbo vietą 2016-01-07, tai yra pasibaigus nedarbingumo laikotarpiui, ieškovas neatvyko ir nebuvo darbe iki 2016-01-25 imtinai.
30. Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad ieškovas 2016-01-15 turėjo suprasti, jog jo darbo santykiai su atsakovėmis atkurti ir jis turi pareigą atvykti į darbą, iš 2016-01-15 gauto rašto, kadangi minėtame rašte nurodyta, jog atleidimas iš darbo „atstatytas“ 2016 metų pirmąjį darbo savaitę.
31. Atsakovės ginčija pirmosios instancijos teismo sprendimo dalį dėl momento, nuo kurio ieškovo neatvykimas į darbą laikytinas šiurkščiu darbo pareigų pažeidimu. Atsakovės nesutinka, jog tik 2016-01-15 ieškovas sužinojo apie atkurtus darbo santykius su atsakovėmis ir tik nuo tos dienos pripažintina, jog ieškovas neatvyko į darbą be svarbių priežasčių. Atsakovės 2016-01-11 pranešimuose ieškovą informavo, kad jis nepasirodė darbe 2016-01-07, ir prašė nurodyti neatvykimo į darbą priežastis. Iš minėto pranešimo turinio ieškovas akivaizdžiai turėjo suprasti, kad jis yra laukiamas darbo vietose ir kad darbdaviai reikalauja jo pasiaiškinti, kodėl jis nėra darbo vietose. Teisėjų kolegija sutinka su tokiais apeliacinio skundo argumentais dėl toliau nurodomų motyvų.
32. Darbdaviai, darbuotojai ir jų atstovai, įgyvendindami savo teises bei vykdydami pareigas, turi laikytis įstatymų, gerbti bendro gyvenimo taisykles bei veikti sąžiningai, laikytis protingumo, teisingumo ir sąžiningumo principų; draudžiama piktnaudžiauti savo teise (DK 35 straipsnio 1 dalis). Darbo teisių įgyvendinimas ir pareigų vykdymas neturi pažeisti kitų asmenų teisių ir įstatymų saugomų interesų (DK 35 straipsnio 2 dalis). Darbuotojai turi dirbti dorai ir sąžiningai, laikytis darbo drausmės, laiku ir tiksliai vykdyti teisėtus

darbdavio ir administracijos nurodymus, darbo normas, laikytis technologinės drausmės, darbuotojų saugos ir sveikatos reikalavimų, tausoti darbdavio turtą (DK 228 straipsnis).

33. Teisėjų kolegija pažymi, kad nagrinėjamai bylai aktualios šios teismų praktikoje suformuluotos įrodinėjimo bei įrodymų vertinimo taisyklės, kurių taikymo praktika nuosekliai išplėtota (žr., pvz., *Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2013 m. sausio 16 d. nutartį, priimtą civilinėje byloje Nr. 3K-3-110/2013; 2014 m. kovo 14 d. nutartį, priimtą civilinėje byloje Nr. 3K-3-84/2014; 2010 m. liepos 2 d. nutartį, priimtą civilinėje byloje R. Ž. v. M. P. ir kt., bylos Nr. 3K-3-316/2010; kt).*
34. Nors ieškovas teismo posėdžio metu teigė, kad nebuvo informuotas apie atleidimą iš darbo nuo 2015-12-31, tačiau pripažino, jog po to, kai sužinojo, jog yra atleistas minėtu pagrindu, bendravo telefonu tiek su UAB „Minijos salos“ administratore ir UAB „Didi gilė“ tuometine direktoriaus pavaduotoja A. P., tiek su akcininke N. S.-N. Atsakovių atstovė A. P. tvirtino, jog 2016-01-05 buvo kalbėta telefonu su ieškovu dėl įvykusios klaidos, ieškovo atsiprašyta ir pasakyta, kad duomenys Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyboje bus „atstatyti“ (2016-04-05 teismo posėdis, 1.42 val. (po pertraukos)). N. S.-N. teigė, kad su ieškovu kalbėjo telefonu 2016-01-07, kvietė ieškovą atvykti į darbą aptarti susidariusios situacijos (2016-04-05 teismo posėdžio garso įrašas, 2.47 val. (po pertraukos)). Esant šioms aplinkybėms, teisėjų kolegija daro išvadą, kad ieškovas 2016-01-05 žinodamas, kad yra atleistas DK 127 straipsnio 1 dalies pagrindu, ir žinodamas, kad prašymo atleisti jį iš darbo nebuvo patekęs nė vienai savo darboviete, kas yra būtina norint atleisti darbuotoją minėtu pagrindu, juo labiau susiekus atsakovių atstovėmis turėjo veikti sąžiningai, laikytis protingumo, teisingumo ir sąžiningumo principų, atvykti į darbą pasibaigus nedarbingumo laikotarpiui, tai yra 2016-01-07, ir bendradarbiauti su atsakovėmis siekiant išsiaiškinti susidariusią situaciją.
35. DK 141 straipsnyje, kuris reglamentuoja atsiskaitymo su darbuotoju tvarką, numatyta, kad darbdavys privalo visiškai atsiskaityti su atleidžiamu iš darbo darbuotoju jo atleidimo dieną, jeigu šiuo kodeksu ar kitais įstatymais ar darbdavio ir darbuotojo susitarimu nenustatyta kitokia atsiskaitymo tvarka. Darbdavys atsiskaitymo su darbuotoju dieną privalo išmokėti visas jam priklausančias pinigų sumas, nustatyta tvarka užpildyti darbuotojo darbo sutartį. Ieškovas teismo posėdžio metu teigė, kad atsiskaityta su ieškovu buvo 2016-01-27, tai yra atleidus jį DK 136 straipsnio 3 dalies 2 punkto pagrindu (2016-04-05 teismo posėdžio garso įrašas, 57 min. (po pertraukos)). Taigi, nėra įrodymų, jog su ieškovu jo atleidimo dieną, tai yra 2015-12-31, būtų atsiskaityta. Taip pat nėra įrodymų, kad ieškovas, sužinojęs, jog yra atleistas, nuvyko į darbovietę įstatymo nustatyta tvarka užpildyti darbo sutarties. Šios aplinkybės patvirtina, kad ieškovas būdamas rūpestingu, atsakingu darbuotoju turėjo suprasti, kad darbo santykiai tarp šalių nenutrūko, ir 2016-01-07 atvykti į darbą arba pranešti apie norą nutraukti darbo santykius.
36. Be to, į bylą taip pat pateikti 2016-01-11 raštas, kuris įteiktas ieškovui 2016-01-13, 2016-01-15 atsakovių raštas, kuriais ieškovas ragintas nurodyti neatvykimo į darbą priežastis. Ieškovas patvirtino, jog minėtus pranešimas gavo (2016-04-05 teismo posėdžio garso įrašo 16.40 min.).

37. Iš 2016-01-11 rašto turinio matyti, kad atsakovės ieškovą informuoja apie jo nedarbingumo laikotarpius ir nurodo: „2016-01-07 darbe nepasirodėte ir apie pratęstą nedarbingumą nepranešėte, patikrinę „Sodros“ duomenis įrašų apie nedarbingumą (laikotarpiu nuo 2016-01-07 iki šios dienos) nėra, todėl prašome kaip galima greičiau, tačiau ne vėliau kaip iki 2016-01-15 raštu informuoti apie nebuvimo darbe priežastis“. Nors ieškovas teismo posėdžio metu teigė, kad gavęs šį pranešimą į darbovietes nesikreipė ir į darbą neatvyko, nes manė, jog yra atleistas (2016-04-05 teismo posėdžio garso įrašas, 1.05 val. (po pertraukos)), tačiau atsižvelgiant į šio pranešimo formuluotę ir įvertinus anksčiau nurodytas aplinkybes (ieškovas prašymo atleisti iš darbo nerašė, po sužinojimo apie atleidimą kalbėjo su atsakovių atstovėmis, kurios įvardijo, jog įvyko klaida, kuri bus ištaisyta, atsakovės su ieškovu neatsiskaitė, darbo sutartyje atitinkamų įrašų neatliko), ieškovui kaip ne tik UAB „Minijos salos“ (*duomenys neskelbtini*), bet ir kaip UAB „Didi gilė“ vadovui, kuriam keliami didesni atsakingumo, rūpestingumo reikalavimai, neabejotinai turėjo būti suprantama, kad jo darbo santykiai su atsakovėmis nėra nenutrūkė. Minėtu 2016-01-11 pranešimu ieškovas būdamas informuotas, jog nuo 2016-01-07 į darbą neatvyko, jo prašoma pasiaiškinti dėl neatvykimo priežasčių, vadovaudamasis teisingumo, protingumo, sąžiningumo principais bei nepiktnaudžiaudamas savo teise, turėjo neabejotinai suprasti, jog yra laikomas dirbančiu atsakovių įmonėse ir turi pareigą atvykti į darbą. Tačiau byloje esantys įrodymai pagrindžia tai, kad ieškovas į darbą neatvyko, į minėtą pranešimą neatsakė, jokių aktyvių veiksmų neatliko. Sutiktina su apeliančių argumentais, kad kilus abejonių dėl šio pranešimo turinio, jis kaip apdairus, rūpestingas, sąžiningas asmuo turėjo kreiptis į atsakoves dėl pranešimo turinio išsiaiškinimo.
38. Teisėjų kolegijos vertinimu, 2016-01-15 raštas, kuriame atsakovės nurodė, jog „atleidimas atstatytas pirmąją šių metų darbo savaitę“, „laikomas dirbančiu“, papildė 2016-01-11 raštą ir yra pakartotinis raginimas ieškovui atvykti į darbą. Ieškovo paaiškinimas teismo posėdžio metu, jog net ir gavęs 2016-01-15 raštą į darbą jis nenuvyko, nes buvo praradęs pasitikėjimą darbdaviu, įrodo, kad ieškovas sąmoningai vengė bendradarbiauti su atsakovėmis bei piktnaudžiavo savo teisėmis nepranešdamas apie norą nutraukti darbo santykius ir neatvykdamas į darbą.
39. Esant šioms aplinkybėms, darytina išvada, kad ieškovui 2016-01-13 tapo žinoma, kad jis turi atvykti į darbą, tačiau 2016-01-13 ieškovas į darbą neatvyko be pateisinamų priežasčių. Įvertinus nurodytas aplinkybes, sutiktina su pirmosios instancijos teismo išvada, kad ieškovas nepagrįstai neatvyko į darbą, kas laikytina šiurkščiu darbo pareigų pažeidimu. Todėl atsakovės turėjo teisinį pagrindą skirti ieškovui drausminę nuobaudą – atleidimą iš darbo DK 136 straipsnio 3 dalies 2 punkto ir 235 straipsnio 2 dalies 9 punkto pagrindu. Kadangi ieškovui nedarbingumo laikotarpis baigėsi 2016-01-06, konstatuotina, kad būtų pagrindas ieškovui priteisti vidutinį užmokestį už priverstinės pravaikštos laiką nuo 2016-01-07 iki 2016-01-12 (4 darbo dienos). Kadangi iš byloje esančių įrodymų matyti, jog ieškovui buvo skaičiuojamas darbo užmokestis sausio mėnesį už 5 darbo dienas, todėl šiuo konkrečiu atveju vidutinis darbo užmokestis už priverstinės pravaikštos laiką nepriteistinas.

Dėl neturtinės žalos atlyginimo priteisimo

40. Apeliaciniame skunde ieškovas teigia, jog dėl atsakovių veiksmų ieškovas patyrė neturtinę žalą, kadangi iš tų pačių pareigų jis buvo atleistas du kartus skirtingais pagrindais, buvo privestas aiškintis atsakingoms institucijoms, kas sukėlė ieškovui stresą, todėl teismas nepagrįstai atmetė ieškovo reikalavimą dėl neturtinės žalos atlyginimo. Teisėjų kolegija nesutinka su apeliacinio skundo argumentu.
41. Darbo sutarties šalys privalo atlyginti viena kitai padarytą neturtinę žalą. Jos dydį kiekvienu atveju nustato teismas, vadovaudamasis Civiliniu kodeksu (DK 250 straipsnis). Neturtinės žalos dydžio įrodinėjimo specifika yra ta, kad piniginės kompensacijos dydis kiekvienu atveju nustatomas teismo pagal įstatyme nustatytus ir teismo reikšmingais pripažintus kriterijus (CK 6.250 straipsnio 2 dalis), juos taikant individualioms bylos aplinkybėms.
42. Patvirtinančiomis darbuotojo teisę į neturtinės žalos atlyginimą aplinkybėmis teismų praktikoje pripažįstamas padaryto darbuotojo teisių pažeidimo šiurkštumas, neteisėtas atleidimas iš darbo itin kompromituojančiu pagrindu, prieš darbuotoją naudotas psichologinis spaudimas siekiant nulemti jo apsisprendimą išeiti iš darbo, pakenkimas dalykinei reputacijai, galimybių konkuruoti darbo rinkoje sumažėjimas, šeimos santykių pablogėjimas, dėl neteisėtų darbdavio veiksmų atsiradęs sveikatos sutrikimas, sunkūs pragyvenimo šaltinio paradimo turiniai padariniai (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2009 m. spalio 13 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-416/2009; 2011 m. gruodžio 30 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-562/2011; 2015 m. balandžio 15 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-209-469/2015*).
43. Teisėjų kolegija sutinka su pirmosios instancijos teismo išvada, jog nėra teisinio pagrindo ieškovui priteisti neturtinės žalos atlyginimą, dėl toliau nurodomų motyvų. Pirmiausia, konstatuota, jog ieškovui drausminė nuobauda atleidimas iš darbo paskirta pagrįstai. Be to, nustatyta, kad ieškovas nedėjo pastangų bendradarbiauti su atsakovėmis siekiant išspręsti konfliktinę situaciją, sąmoningai piktnaudžiavo jam priklausančiomis teisėmis. Ieškovas nepateikė įrodymų, kaip jo nurodoma aplinkybė, jog teko aiškintis institucijos dėl jo atleidimo, lėmė neturtinės žalos atsiradimą. Nėra įrodymų, kad susidariusi situacija, jog ieškovui teko aiškintis dėl jo atleidimo, turėjo neigiamos įtakos jo sveikatai ar sukėlė kitokių dvasinių išgyvenimų.
44. Išdėstytų argumentų pagrindu teisėjų kolegija daro išvadą, kad kiti apelianų teiginiai neturi teisinės reikšmės, todėl kolegija dėl jų nepasisako. Pažymėtina, jog teismų praktikoje laikomasi nuostatos, kad teismo pareiga pagrįsti priimtą procesinį sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliam atsakymui į kiekvieną argumentą. Atmesdamas apeliacinį skundą, apeliacinės instancijos teismas gali tiesiog pritarti žemesnės instancijos teismo priimto sprendimo visiems motyvams ar esminei jų daliai (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. kovo 14 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-38/2008; 2010 m. birželio 1 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-252/2010; 2010 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-107/2010 ir kt.*).

45. Apeliacinės instancijos teismas daro išvadą, kad pirmosios instancijos teismas, spręsdamas dėl DK 127 straipsnio 1 dalies, 136 straipsnio 3 dalies 2 punkto taikymo teisėtumo, tinkamai aiškino ir taikė šias normas, nepažeidė įrodymų vertinimą reglamentuojančių proceso teisės normų, tačiau, spręsdamas dėl momento, nuo kurio ieškovo neatvykimas į darbą laikytinas šiurkščiu darbo pareigų atlikimu, netinkamai vertino byloje esančius įrodymus. Dėl šių aplinkybių yra pagrindas pakeisti pirmosios instancijos teismo sprendimą iš dalies, ieškovo ieškinį atmesti visiškai (CPK 326 straipsnio 1 dalies 3 punktas).

Dėl bylinėjimosi išlaidų pirmosios instancijos teisme

46. CPK 93 straipsnio 5 dalis numato, kad jeigu apeliacinės instancijos teismas ar kasacinis teismas, neperduodamas bylos iš naujo nagrinėti, pakeičia teismo sprendimą arba priima naują sprendimą, atitinkamai pakeičia bylinėjimosi išlaidų paskirstymą. Šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, jos turėtas bylinėjimosi išlaidas teismas priteisia iš antrosios šalies, nors ši ir būtų atleista nuo bylinėjimosi išlaidų mokėjimo į valstybės biudžetą (CPK 93 straipsnio 1 dalis).

47. Atmetus ieškovo ieškinį, priteistinos atsakovių turėtos bylinėjimosi išlaidos. Atsakovė UAB „Minijos salos“ pateikė įrodymus apie patirtas 1768,00 Eur bylinėjimosi išlaidas. Atsakovė UAB „Didi gilė“ pateikė įrodymus apie patirtas 3315,00 Eur bylinėjimosi išlaidos.

48. Išlaidos advokato pagalbai apmokėti yra vienos iš išlaidų, susijusių su bylos nagrinėjimu, rūšių (CPK 88 straipsnio 1 dalies 6 punktas). Teismas, taikydamas CPK 98 straipsnį, pagal realumo, būtinumo ir pagrįstumo kriterijus pripažinęs, kad šalis turėjo bylinėjimosi išlaidų ir kad jos turi būti apmokamos, sprendžia, ar visos advokatui už teisinę pagalbą civilinėje byloje asmens sumokėtos sumos turi būti atlyginamos. Ne visos faktiškai šalių sumokėtos sumos už advokato pagalbą teismo gali būti pripažįstamos pagrįstomis, nes teismas neturi toleruoti pernelyg didelio ir nepagrįsto šalies išlaidavimo. Jeigu realiai išmokėtos sumos neatitinka pagrįstumo kriterijaus, tai teismas nustato jų pagrįstą dydį, o kitos dalies išlaidų nepriteisia. Tai reiškia, jog teismui yra suteikta teisė, vadovaujantis sąžiningumo, teisingumo principais bei realumo, būtinumo ir pagrįstumo kriterijais, įvertinti šalių patirtas išlaidas advokato pagalbai apmokėti bei nustatyti jų dydį, kad nebūtų pažeistas šalių lygiateisiškumo principas. Spręsdamas dėl advokato pagalbai apmokėti išleistos išlaidų dalies dydžio, teismas turi vadovautis CPK 98 straipsnio 2 dalimi ir atsižvelgti į tokias aplinkybes: 1) Rekomendacijose dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą teisinę pagalbą (paslaugas) nurodytus maksimalius dydžius bei šiame teisės akte nurodytus kriterijus; 2) bylos sudėtingumą; 3) advokato darbo ir laiko sąnaudas (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2008-10-28 nutartis civilinėje byloje 3K-3-533/2008*).

49. Atsakovės pateikė į bylą išsamią detalizaciją apie patirtų bylinėjimosi išlaidų dydį, kurioje nurodytas bylinėjimosi išlaidos neviršija Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2015-03-19 įsakymu Nr. 1R-77 patvirtintų Rekomendacijų dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą teisinę pagalbą (paslaugas)

maksimalaus dydžio nustatytų advokatų paslaugų įkainių. Tačiau apeliacinės instancijos teismas vadovaudamasis formuojama teismų praktika, jog sprendžiant dėl priteistino užmokesčio už advokato pagalbą dydžio, vadovaujamosi ne tik minėtų Rekomendacijų nuostatomis, bet ir vertinamas bylos sudėtingumas bei advokato laiko bei darbo sąnaudos, sprendžia, jog yra pagrindas sumažinti atsakovių prašomą priteisti bylinėjimosi išlaidų sumą dėl toliau nurodomų motyvų.

50. Apeliacinės instancijos teismas atsižvelgia į nagrinėjamo klausimo sudėtingumą (nebuvo kilusių sudėtingų teisės klausimų), į tai, kad neiškilo specialių teisinių žinių taikymo būtinybė, bylos apimtis nėra didelė, abi atsakovės yra susijusios įmonės, į ieškovo ieškinius, į tai, kad abi atsakovės pateikė bendrą atsiliepimą bei kitus procesinius dokumentus, į bylos nagrinėjimo trukmę (nors byla paskirta nagrinėti 5 teismo posėdžiuose, tačiau faktiškai išnagrinėta per du posėdžius), advokatų laiko sąnaudas (bendra teismo posėdžių trukmė 6 valandos, iš detalizacijos matyti, kad pasiruošimas bylos nagrinėjimui bei konsultacijos nebuvo ilgos). Esant šioms aplinkybėms, įvertinus tai, kad atsakovėms atstovavo du profesionalūs teisininkai, nors procesiniai dokumentai buvo teikiami bendrai abiejų atstovų, įvertinus tai, kad nagrinėjamas darbo ginčas, kai darbuotojas laikytinas silpnesne ekonomiškai šalimi, atsakovėms priteistina iš viso 2400,00 Eur bylinėjimosi išlaidų, kiekvienai po 1200,00 Eur.

Dėl bylinėjimosi išlaidų apeliacinės instancijos teisme

51. Šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, jos turėtas bylinėjimosi išlaidas teismas priteisia iš antrosios šalies, nors ši ir būtų atleista nuo bylinėjimosi išlaidų mokėjimo į valstybės biudžetą (CPK 93 straipsnio 1 dalis).
52. Patenkinus atsakovių apeliacinį skundą iš ieškovo priteistinos atsakovių patirtos bylinėjimosi išlaidos. Atsakovė UAB „Didi gilė“ pateikė įrodymus apie sumokėtą 15,00 Eur žyminį mokestį už apeliacinį skundą, 442,00 Eur advokato išlaidas už apeliacinio skundo paruošimą, 939,25 Eur išlaidas už atsiliepimo į apeliacinį skundą parengimą. Atsakovė UAB „Minijos salos“ pateikė įrodymus apie turėtas 442,00 Eur advokato išlaidas už apeliacinio skundo parengimą, 939,25 Eur išlaidas už atsiliepimo į apeliacinį skundą parengimą. Bendra atsakovių prašoma priteisti bylinėjimosi išlaidų suma sudaro 2777,50 Eur.
53. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2015-03-19 įsakymu Nr. 1R-77 patvirtintų Rekomendacijų dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą teisinę pagalbą (paslaugas) maksimalaus dydžio nuostatų 8.10 p., 7 p., atsakovių patirtos bylinėjimosi išlaidos už apeliacinio skundo parengimą neviršija nustatyto maksimalaus advokato atlyginimo dydžio, tačiau už atsiliepimo į apeliacinį skundą parengimą maksimalią užmokesčio sumą galėtų sudaryti 983,97 Eur, tačiau atsakovės bendrai prašo priteisti 1878,50 Eur, todėl bylinėjimosi išlaidų suma už atsiliepimo į apeliacinį skundą parengimą mažintina iki 983,97 Eur. Atsižvelgiant į šias aplinkybes bei įvertinus tai, jog apeliacinis skundas bei atsiliepimas į ieškovo apeliacinį skundą buvo pateiktas bendrai abiejų atsakovių ir paruoštas bendrai abiejų advokatų, apeliaciniu skundu skundžiama tik sprendimo dalis dėl momento, nuo kurio ieškovo

neatvykimas į darbą laikytinas šiurkščiu darbo pareigų pažeidimu, vadovaujantis teisingumo, protingumo, sąžiningumo principais, darytina išvada, kad yra pagrindas atsakovių prašomą priteisti atstovavimo išlaidų sumą sumažinti iki 1200,00 Eur.

54. Esant šioms aplinkybėms, iš ieškovo atsakovėms priteistina po 600,00 Eur atstovavimo išlaidų bei 15,00 Eur žyminis mokestis atsakovei UAB „Didi gilė“.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 325?330 straipsniais, teisėjų kolegija

n u t a r i a :

pakeisti Klaipėdos miesto apylinkės teismo 2016 m. gegužės 18 d. sprendimą ir sprendimo rezoliucinę dalį išdėstyti taip:

Ieškovo A. A. ieškinį atmesti.

Priteisti iš ieškovo A. A. atsakovei UAB „Didi gilė“ 1200,00 Eur bylinėjimosi išlaidų, patirtų pirmosios instancijos teisme.

Priteisti iš ieškovo A. A. atsakovei UAB „Minijos salos“ 1200,00 Eur bylinėjimosi išlaidų, patirtų pirmosios instancijos teisme.

Priteisti iš ieškovo A. A. atsakovei UAB „Didi gilė“ 615,00 Eur bylinėjimosi išlaidų, patirtų apeliacinės instancijos teisme.

Priteisti iš ieškovo A. A. atsakovei UAB „Minijos salos“ 600,00 Eur bylinėjimosi išlaidų, patirtų apeliacinės instancijos teisme.

Kolegijos pirmininkė

Albina Pupeikienė

Kolegijos teisėjos
Domarkienė

Kristina

Maškevičienė

Aušra